

Determinar el traçat de les carreteres nacionals i comarcals de forma, que, degudament connectades amb les vies urbanes, rodegin la ciutat enlloc de travessar-la com fan ara.

Revisar les actuals ordenances d'edificació.

Acabar les obres del parking de la Plaça Barangé, ja conegut amb el nom del Sot. Posar en marxa una actuació d'obres d'urbanització de carrers que actualment tenen les edificacions construïdes i estan sense pavimentar ni enllumenar, i reparar els que estan en mal estat, que són molts. Eixamplar el pont de la carretera de Cardedeu i d'altres. Construir les estacions depuradores de les aigües residuals que s'aboquen al riu Congost. Com és natural, aquestes obres exigiran un gran esforç de tipus econòmic que passarà pel previ sanejament de l'economia municipal.

Esquerra Republicana de Catalunya

El pla d'ordenació urbana constitueix un afer inajornable per a la gran majoria dels municipis, urgència que sol augmentar amb el cens d'habitants. Aquest nou pla no hauria de perdre d'esguard la coordinació a nivell comarcal, sobretot en una comarca com la nostra que compta amb una important densitat en nombre de municipis. Ara bé, la gestió urbanística a Granollers no podrà esdevenir totalment satisfactòria si no va acompanyada per una forma o altra de llei que garanteixi la municipalització del terreny, sense la qual qualsevol pla d'ordenació urbana restarà hipotecat per la insaciable especulació privada, que cal, absolutament, bandejar d'una vegada per sempre. És a dir, que qualsevol pla d'ordenació urbana ha de tenir en compte els **interessos majoritaris dels ciutadans**. I, òbviament, els

Com una Festa Major

Aquests dies, quan hom passa pels pobles, sembla que sigui Festa Major. No hi ha anuncis de carreres de bicicletes ni de cucanyes o carreres de sacs, però sí que tot pronostica una difícil carrera d'obstacles; per fer-ne ben conscients al poble tots els participants pengen cartells, pancartes, fotografies, slogans, i allò que se'ls acudeix de més atractiu. La gent no haurà de pagar entrada, però que sí que haurà de prendre una opció. Hi ha un devassall, visible i invisible, de paperetes plenes de noms, coneguts i desconeguts, més o menys vinculats amb la vida ciutadana, i que molts miraran amb lupa abans d'escollir. És una Festa Major, doncs, diferent de les viscudes fins ara i reuneix unes característiques atractives, però alhora profundes i amb una forta repercussió de cara al futur. En una Festa Major normal, o almenys com les hem vist fins ara, la gent, el públic, era espectador. En aquesta és un actor, i per això se'l mima tant. I la funció, l'estricta funció, durarà poc: les 12 hores del dia 3 d'abril. Un cop abaixat el teló, que vol dir un cop closa la votació, els actors, en la seva majoria tornaran a casa seva, i davant del televisor seguirà com ha anat tot plegat al país. Segurament ens parlaran de Madrid, de València, de Bilbao o Barcelona, i la nostra petita Festa Major quedarà ignorada com la de tants i tants municipis d'Espanya; però bé, els que són lluny de casa deixem-los tranquils. És aquí on ens interessa saber el desenllaç del que han protagonitzat els granollers. Hi haurà bastanta gent, i el fer-ho serà un signe sà de vitalitat cívica, que es quedarà per a seguir el recompte i saber els resultats finals.

La Festa s'acabarà sense aplaudiments i sense xiulades; amb rostres preocupats i amb el pes de la responsabilitat damunt d'un espatlla concreta. Començarà l'hora de la veritat. L'home del carrer seguirà segurament la inèrcia de tancar-se a casa seva i fer com cada dia. Però això no convindria que ho fés, ni ell, ni la gent que hauran d'entrar a la Casa de la Vila. Haurà començat una nova fase en la vida de la ciutat. La ciutat és Granollers, capital del Vallès Oriental, una de les comarques més riques i conflictives de Catalunya, i Catalunya és el nostre país. La gran Festa Major, doncs, hem de saber que té un protagonista últim: Catalunya i el seu autogovern. Totes les eleccions municipals en són graons. Cal tenir-ho molt clar. Tindrem la Catalunya que triarem; per això convé que no hi hagi *cap vot que no sigui ben mesurat*, ben conscient.

«Plaça Gran», quan surt al carrer molts pocs dies abans de la votació, no convé que sigui un espetec espectacular de Festa Major sorollosa; sembla més positiu que sigui —amb bon humor, això sí— una breu però profunda reflexió sobre la importància que té, per tot el país, el vot de cada ciutadà. La millor propaganda que es pot fer d'un poble és que hagi estat conseqüent i fidel a les seves essències; sense demagogia, sense triomfalismes; sense crits; només amb plena responsabilitat.

Martí Sunyol i Genis

interessos majoritaris són els de les classes populars, econòmicament més febles. Això significa que tota mesura que es vulgui prendre en aquest sentit mai no podrà ser elaborada en el marc de les quatre parets de la directiva d'un partit, sinó escoltant la veu dels ciutadans a través de les Associacions de Veïns o de qualsevol altra organització popular.

Els dèficits —i sobretot els «disbarats»— urbanístics a Granollers, són molts, i es fa difícil d'enumerar-los tots un per un. En línies generals diríem que cal garantir nivells vàlids i homogenis en els aspectes d'habitatge, equipaments i serveis per a tots els barris que garanteixin per a tots

els ciutadans una vivenda digna i integrada al seu entorn social i cultural. Això significa —hi insistim— la incorporació de les reivindicacions dels barris afectats per qualsevol programa de reforma urbana. I, sobretot, que tota política urbanística sigui sempre orientada amb visió de futur, i futur comunitari, i no pas atenent els interessos immediats d'uns quants privilegiats.

Dintre d'aquesta línia, inspirada en una **voluntat de servei al poble**, hi té un important lloc la defensa del patrimoni paisatgístic, urbanístic, arquitectònic, ambiental i ecològic, tot plegat pensant en un Granollers on es pugui viure amb la dignitat pròpia de la persona humana.